



DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 30 września 1953 r.

Nr 16

Poz. 153—158

T R E Ś Ć :

Zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:

- Poz. 153 — Nr 202 w sprawie kontroli jakości i cen cegły, oraz jakości i cen robót murowych.
 Poz. 154 — Nr 215 w sprawie kwartalnej kontroli kosztów własnych na wybranych budowach.
 Poz. 155 — Nr 216 w sprawie powiązania zagadnień dotyczących techniki i wykonawstwa z zagadnieniami księgowości i kosztów.

Okólnik Ministra:

- Poz. 156 — Nr 52 w sprawie udzielania informacji prasowej.

Pisma Okólne Ministerstwa:

- Poz. 157 — Nr 84 w sprawie przestrzegania przepisów dotyczących opłat za korzystanie ze środków komunikacyjnych wojewódzkich, powiatowych i miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych.
 Poz. 158 — Nr 90 w sprawie przyjmowania sprawozdań finansowych.

Komunikaty.

153.

ZARZĄDZENIE Nr 202

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 27 sierpnia 1953 r.

w sprawie kontroli jakości i cen cegły, oraz jakości i cen robót murowych.

(L. dz. SWKCiU/219/53)

Kontrola techniczna i gospodarcza robót murowych na budowach prowadzonych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi wykazała:

- niewłaściwe wycenianie przez biura projektowe robót murowych wskutek mechanicznego stosowania cen podanych w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych — C.R.B. i I. (wydawnictwo Ministerstwa Budownictwa Nr 42) wprowadzonym zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 18.XII.1950 r. w sprawie cennika dla wyceny kosztorysów urzędowych (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 16, poz. 192), co powoduje nieuzasadnione straty lub nadwyżki w gospodarce przedsiębiorstw wykonawczych,
- zaniedbania nadzoru technicznego ze strony przedsiębiorstw wykonawczych, polegające na braku kontroli jakości dostarczonej cegły i jakości wykonania robót, co powoduje zwiększone ponad normę zużycie zapraw i konieczność poprawek,
- zaniedbania ze strony przedsiębiorstw nadzoru technicznego polegające na przyjmowaniu robót wykonanych poniżej wymagań technicznych.

W celu usunięcia strat w gospodarce narodowej z powyższych przyczyn, zarządza się, co następuje:

- § 1. 1. Zobowiązuje się biura projektowe do uzgodnienia określić jakości i cen cegły ceramicznej w C.R.B. i I. z określeniami i cenami stosowanymi w Cennikach Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych, a mianowicie:
- w związku ze zróżnicowaniem cen zbytu cegły ceramicznej nowej, w zależności od gatunku określającego cechy zewnętrzne i strukturę cegły, a nie od klasy, określającej wytrzymałość na ściskanie — należy w części III Cennika — poprawić słowo „klasa” na słowo „gatunek”:
 - na stronie 30, w tytule kolumny trzeciej od lewej strony,
 - na stronach 43, 49 i 50 w całej kolumnie zatytułowanej „rodzaj cegły”,
 - w związku z ustaleniem od 1 stycznia 1953 roku cen cegły rozbiórkowej na poziomie ceny zbytu cegły nowej II gatunku, należy w części III Cennika —
 - na str. 30 w pozycji „rozbiórka pełna” poprawić cenę ze zł. 0,18 na 0,24 zł.,

— na str. 43 w pozycji III „rozbiórka pełna dostarczona” w kolumnie materiał:
 skreślić 74,80 a wpisać 96,35
 „ 76,90 „ 98,40
 „ 78,60 „ 100,15
 „ 84,70 „ 106,30
 „ 81,30 „ 102,85
 „ 78,50 „ 100,20

— na str. 43 pozycję VII „dziurawka rozbiórkowa dostarczona” skreślić, jako nie mającą praktycznego zastosowania,

— na str. 44 w pozycji IV „rozbiórkowa pełna dostarczona” w kolumnie materiał:
 skreślić 80,90 a wpisać 104,45

„ 83,10 „ 106,60
 „ 84,90 „ 108,35
 „ 87,70 „ 111,15
 „ 84,80 „ 108,30

— na str. 44 pozycję VIII „dziurawka rozbiórkowa dostarczona” skreślić, jako nie mającą praktycznego zastosowania,

— na str. 49 w pozycji III „pełna rozbiórkowa dostarczona” w kolumnie materiał:

skreślić 20,50 a wpisać 26,50
 „ 21,10 „ 27,00
 „ 21,50 „ 27,50

— na str. 50 w pozycji IV „pełna rozbiórkowa dostarczona” w kolumnie materiał:

skreślić 20,90 a wpisać 26,90
 „ 21,50 „ 27,50
 „ 22,00 „ 28,00
 „ 22,80 „ 28,70
 „ 22,00 „ 28,00

2. Zobowiązuje się biura projektowe, aby przy sporządzaniu kosztorysów:

- podawały w opisie pozycji kosztorysowych klasę cegły dostosowaną do danej konstrukcji murowej wg wytycznych normy PN/B-12001,
- nie podawały w opisie pozycji gatunku cegły,
- ustalały cenę wszystkich murów na podstawie C.R.B. i I. jako średnią z zastosowania cegły I i II gatunku w takiej proporcji w jakiej te gatunki są produkowane, tzn. 80% ceny muru z cegły I gatunku, 20% ceny muru z cegły II gatunku.

§ 2. 1. Zobowiązuje się przedsiębiorstwa wykonujące roboty do:

- dobierania odpowiedniej klasy i gatunku cegły do rodzaju konstrukcji według wytycznych, podanych w normie PN/B-12001 i w kosztorysie;
- kontroli jakości dostarczanej im cegły w oparciu o warunki techniczne podane w normie PN/B-12001, oraz fakturę wykonawcy; szczególnie należy zwrócić uwagę na gatunek cegły, gdyż od gatunku uzależniona jest cena cegły, a cegła II gatunku o nierównych kształtach i dużej ilości stłuczek powoduje zwiększenie kosztów wykonania ro-

bót i nadmierne zużycie zaprawy do murowania, oraz wyrównywania powierzchni ścian;

- 3) przestrzegania zarządzenia Nr 111 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dn. 30.VI.1952 r. (Dz. Urz. M. B. M. i O. Nr 11, poz. 118) w części dotyczącej kontroli jakości materiałów i robót.
2. W przypadku stwierdzenia, że dostarczona partia cegły nie odpowiada gatunkowi podanemu w fakturze dostawcy — przedsiębiorstwo budowlane obowiązane jest zgłosić zastrzeżenie u dostawcy, żądając odpowiedniego obniżenia ceny.
- § 3. 1. Zobowiązuje się służby nadzoru inwestorskiego do wzmoczenia kontroli jakości robót murowych,
2. W przypadku stwierdzenia, że kontrolowane konstrukcje murowe wykonane są poniżej wymagań technicznych w porównaniu z projektem i kosztorysem, oraz obowiązującymi warunkami odbioru, należy żądać przerobienia ich lub stosować proporcjonalną obniżkę cen tych konstrukcji w rozliczeniach z wykonawcą, zgodnie z obowiązującymi przepisami zawartymi w „Tymczasowych Warunkach Umownych” stanowiących zał. 7 do zarządzenia Przewodniczącego P.K.P.G. z dnia 11.I.1952 r. (Mon. Pol. Nr A-5, poz. 53).
- § 4. 1. Wykonanie powyższych postanowień powierzam dyrektorom przedsiębiorstw w biurach projektowych, przedsiębiorstwach wykonawczych i organach nadzoru inwestycyjnego.
2. Winnych zaniedbań należy pociągnąć do odpowiedzialności zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami.
- § 5. 1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 27 sierpnia 1953 r.
2. Postanowienia dotyczące cen i rozliczeń za wykonane roboty obowiązują od 1 stycznia 1953 roku.
3. Rozliczeń już zakończonych nie należy rewidować.
- wz Minister J. Żakowski

154.

ZARZĄDZENIE Nr 215

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 września 1953 r.

w sprawie kwartalnej kontroli kosztów własnych na wybranych budowach.

(L. dz. DI/5/5454/53)

Nawiązując do zarządzeń Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 175 z dnia 4 września 1952 r. w sprawie kontroli kosztów własnych na wybranych budowach (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 16 poz. 178), oraz 142 z dnia 23 czerwca 1953 r. w sprawie wzmocnienia roli operatywnego planowania jako narzędzia walki o obniżenie kosztów własnych i wzrostu akumulacji w przedsiębiorstwach resortu (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 11, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedłuża się moc obowiązującą „tymczasowej instrukcji o kontroli kosztów materiałów i robocizny bezpośredniej oraz sumy globalnej na wybranych budowach”, stanowiącej załącznik do zarządzenia Nr 175 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 4 września 1952 r. w sprawie kontroli kosztów własnych z tym, że kontrole i badania kosztów własnych należy przeprowadzać tylko dla sumy globalnej kosztów budowy.

§ 2. 1. Centralne zarządy budowlano-montażowe w porozumieniu z Centralnym Zarządem Robót Instalacyjnych Budownictwa Miejskiego, oraz Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego i Centralny Zarząd Robót Inżynierskich wyznaczają w terminie do dnia 20 września 1953 r. w nadzorowanych zjednoczeniach co najmniej po trzy budowy w każdym zjednoczeniu dla wprowadzenia kontroli kosztów własnych i przesłały wykazy tych budów do Departamentu Planowania w terminie do dnia 30 września 1953 r.

2. Należy wyznaczyć średnie lub małe budowy, obejmujące obiekty osiedlowe, inżynierskie i instalacyjne łącznie z urządzeniami produkcyjnymi — stanowiące całość gospodarczą i rozliczeniową podlegającą jednemu kierownictwu robót w ramach generalnego wykonawstwa. Wyznaczone budowy powinny posiadać:
- 1) możliwie pełną dokumentację techniczno-kosztową i projekt organizacji budowy w III fazie,
 - 2) zapewnioną ciągłość robót,

3) opracowany i doprowadzony na wyznaczone budowy plan usprawnień techniczno-organizacyjnych.

§ 3. 1. Kontrolę kosztów własnych na wybranych budowach należy przeprowadzać wg metody badania kosztów przyjętych w tymczasowej instrukcji stanowiącej załącznik do powołanego na wstępie zarządzenia Nr 175 z dnia 4 września 1952 r.

2. Analizę kształtowania się kosztów i sposób ustalenia przyczyn odchyżeń należy sporządzać w myśl zasad podanych w piśmie okólnym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 69 z dnia 16 lipca 1952 r. w sprawie kwartalnego jednolitego systemu sporządzania analizy wygospodarowanej obniżki kosztów i akumulacji stosownie do danych z księgowości.
3. Wskaźniki akumulacji i obniżki kosztów powinny być doprowadzone na wybrane budowy i dostosowane do możliwości uzyskania efektów ekonomicznych wynikających z usprawnień techniczno-organizacyjnych zgodnie z § 3 pkt. 3 powołanego na wstępie zarządzenia Nr 142 z dnia 23 czerwca 1953 r., lecz nie mogą być niższe od ustalonych wskaźników w zadaniach obniżki kosztów i akumulacji, podanych przez jednostkę nadrzędną.

§ 4. 1. Wyniki kontroli kosztów na szczeblu zjednoczenia należy sporządzać w sposób narastający za każdy kwartał oddzielnie i przesłać do centralnego zarządu w terminie pięciu dni od daty sporządzenia bilansu kwartalnego.

2. Zbiorcze zestawienie wyników kontroli kosztów, wraz z analizą przyczyn odchyżeń uzyskanych wyników od dyrektywnych wskaźników planu, centralne zarządy przesłać do Departamentu Planowania w terminie 45 dni po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

3. Końcowe zestawienie wyników badania kosztów na wybranych budowach należy uzupełnić przez podanie dokładnej charakterystyki badanych obiektów, organizacji budowy itp.

§ 5. Kontrola kosztów własnych na wybranych budowach powinna być prowadzona przez kierowników robót, księgowość i komórki kosztów własnych w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami zgodnie z zarządzeniem Nr 142 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 23 marca 1953 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 11, poz. 119), oraz zarządzeniem wewnętrznym w sprawie obsługi zagadnień związanych z obniżeniem kosztów własnych z dnia 28 lipca 1951 r. L. dz. G.M/3/2051/51.

§ 6. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji zadań, związanych z kontrolą kosztów własnych na wybranych budowach zobowiązuje się Centralne Zarządy Budownictwa Miejskiego: Warszawa, Śląsk, Północ, Południe, Zachód, Robót Instalacyjnych, Centralny Zarząd Robót Inżynierskich, Budownictwa Wojskowego, Biur Projektowych i Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR”, do terminowego wykonania postanowień zarządzenia.

§ 7. Departament Planowania przeanalizuje i zestawie zbiorcze wyniki kontroli kosztów po sporządzeniu bilansów rocznych.

§ 8. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1953 r.

Minister R. Piotrowski

155.

ZARZĄDZENIE Nr 216

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 września 1953 r.

w sprawie powiązania zagadnień dotyczących techniki i wykonawstwa z zagadnieniami księgowości i kosztów.

(L. dz. DI/5/4429/53)

W celu poprawienia działalności gospodarczej przedsiębiorstw, a tym samym stworzenie lepszych warunków dla wykonania planu, — zarządza się, co następuje:

I. Usunięcie rozbieżności pomiędzy planem finansowym i rzeczowym.

§ 1. Samodzielny Wydział Kosztorysów, Cen i Umów w porozumieniu z Departamentem Finansowym i Departamentem Planowania w terminie do 30 września 1953 r.

- a) przygotowuje i przesła do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tezy do projektu zarządzenia w sprawie włączenia wszystkich dodatkowych robót i kosztów do

limitów finansowych, a tym samym i do kosztorysów, a mianowicie:

- faktycznych kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych,
 - kosztów zagospodarowania planów budów, wynikających z postanowień instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 93 z 1952 roku,
 - kosztów dodatkowych wynikających z zakupu materiałów produkcji terenowej,
 - kosztów dodatkowych wynikających z zagospodarowania terenów nieuzbrojonych i oddalonych od osiedli,
 - kosztów dodatkowych wynikających z wykonywania prefabrykatów przez przedsiębiorstwa produkcji podstawowej w zakładach produkcji pomocniczej;
- b) zobowiąże inwestorów, w przypadku gdy zostało udowodnione, że zaplanowali zaniżone limity, finansowe w stosunku do zleconych zadań, — do pokrywania wszystkich kosztów dodatkowych oraz strat, wynikających z tego tytułu.

§ 2. Samodzielny Wydział Kosztorysów, Cen i Umów w porozumieniu z Departamentem Finansowym i Departamentem Planowania w terminie do dnia 30 września 1953 roku opracuje projekt pisma okólnego przypominającego przedsiębiorstwu o obowiązku bieżącej kontroli i oceny kosztorysów w celu szybkiego wykrycia robót opuszczonych i dodatkowych nie ujętych kosztorysami oraz do operatywnego dopilnowania załatwienia przez inwestorów dofinansowania robót z tytułu kosztów dodatkowych, wynikających z uzasadnionych reklamacji.

II. W zakresie planowania, kontroli i analizy obniżki kosztów.

§ 3. Instytut Budownictwa Mieszkaniowego w terminie do dnia 1 kwietnia 1954 roku w ramach prac zleconych. — opracuje projekt instrukcji o planowaniu, kontroli i analizie kosztów własnych dla produkcji podstawowej na bazie planowanych usprawnień techniczno-organizacyjnych.

Praca nad projektem instrukcji powinna być zapoczątkowana w miesiącu wrześniu 1953 roku.

III. W zakresie współdziałania pionów technicznych i księgowych na budowie.

§ 4. Departament Księgowości w porozumieniu z Departamentem Techniki i Departamentem Planowania w terminie do dnia 15 listopada 1953 r. opracuje projekt instrukcji w sprawie obowiązku informowania kierowników robót o wynikach ich działalności, wynikających z analizy ekonomicznej bilansów i analizy wykonania planowanych usprawnień techniczno-organizacyjnych.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 11 września 1953 r.

Minister R. Piotrowski

156.

OKÓLNIK Nr 52

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 września 1953 r.

w sprawie udzielania informacji prasowych.

(L. dz. GM/1/9236/53)

Stosownie do uchwały Prezydium Rządu z dnia 8.XI.1950 r. (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1518) zniesione zostały z dniem 1 grudnia 1950 r. służby prasowo-informacyjne w urzędach i instytucjach państwowych oraz jednostkach gospodarki społecznej. Z uwagi na to, że w niektórych jednostkach uchwała powyższa nie jest wykonywana, polecam co następuje:

§ 1. W preliminarzu budżetowym i planie finansowym jednostek resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli nie należy umieszczać pozycji przewidzianych na utrzymanie komórek prasowych.

§ 2. Sprawy informacji prasowej w podległych jednostkach należą do kompetencji dyrektorów naczelnych, którzy mogą zlecić porozumiewanie się z przedstawicielami prasy kierownikom określonych działów.

Odpowiedzialnymi za udzielone informacje są dyrektorzy podległych jednostek.

§ 3. W celu uniknięcia błędnych informacji o przyczynach niewykonywania w terminie obiektów budowlanych, należy

uzgadniać informacje prasowe, podawane przez centralne zarządy wykonawstwa z właściwymi miastoprojektami, a informacje podawane przez miastoprojekty z właściwymi centralnymi zarządami wykonawstwa.

§ 4. Udzielane prasie wywiady należy uprzednio uzgodnić z Gabinetem Ministra.

§ 5. Przypomina się, że sprawa prawidłowego postępowania w zakresie udzielania wyjaśnień na krytykę prasową została uregulowana okólnikiem Nr 25 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 12 kwietnia 1952 r., a sprawa podawania do prasy komunikatów odnośnie wykonywania zadań produkcyjnych — zarządzeniem Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Nr 227 z dnia 22 grudnia 1952 r.

§ 6. Okólnik wchodzi w życie z dniem 15 września 1953 r.

Minister R. Piotrowski

157.

PISMO OKÓLNE Nr 84

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 sierpnia 1953 r.

w sprawie przestrzegania przepisów, dotyczących opłat za korzystanie ze środków komunikacyjnych wojewódzkich, powiatowych i miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych.

(L. dz. WG.1-4623/53)

Wobec stwierdzenia przez organa Ministerstwa Kontroli Państwowej, że szereg zakładów pracy składa zapotrzebowanie na większą ilość linii przejazdowych i przesiadek, niż przysługuje pracownikom, przy uwzględnieniu najkrótszej trasy przejazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pracy, Samodzielny Wydział Gospodarczy przypomina wszystkim jednostkom organizacyjnym Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli o konieczności ścisłego przestrzegania przepisów zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 3 października 1951 r. w sprawie wyznaczania opłat za korzystanie ze środków komunikacyjnych wojewódzkich, powiatowych i miejskich przedsiębiorstw komunikacyjnych (Monitor Polski Nr A-98, poz. 1391), a w szczególności postanowień § 3 tegoż zarządzenia.

Naczelnik Samodzielnego Wydziału M. Myszkowski

158.

PISMO OKÓLNE Nr 90

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 14 września 1953 r.

w sprawie przyjmowania sprawozdań finansowych.

(L. dz. DVI/2/1207/53)

W celu dalszego podniesienia prawidłowości sprawozdań finansowych oraz w celu wzmocnienia kontroli, w związku z pismem okólnym Nr 48 Ministerstwa Finansów, Departament Księgowości zaleca, co następuje:

1. Główni (starsi) księgowi jednostek samodzielnie bilansujących lub ich zastępcy składają osobiście sprawozdania finansowe w centralnym zarządzie nadzorującym działalność danej jednostki.
2. Pracownik przyjmujący sprawozdanie w centralnym zarządzie powinien sprawdzić:
 - 1) złożone sprawozdanie pod względem formalnym i rachunkowym (tzn. czy zostały załączone wszystkie wzory obowiązujące w danym okresie sprawozdawczym zgodnie z instrukcją GUS na rok 1953 oraz czy istnieje powiązanie rachunkowe między wzorami);
 - 2) zgodność danych zawartych w sprawozdaniu ze złożonym bilansem brutto bez którego sprawozdanie nie może być przyjęte;
 - 3) czy wynik działalności za okres sprawozdawczy został wykazany dwoma saldami tak w bilansie jak i w rachunku strat i zysków;
 - 4) czy załączono potwierdzenia wszystkich sald bankowych w oryginale lub w uwierzytelnionym odpisie;
 - 5) czy zostały uzgodnione salda rozliczeń wewnętrzno-branżowych;
 - 6) czy przy przekroczeniu funduszy inwestycyjnych i kapitalnych remontów są zgłoszone sumy do refundacji;

- 7) czy rozliczenie amortyzacji w bilansie zostało wykazane jednym saldem, zaś w danych uzupełniających do bilansu, czy wykazano obroty od początku roku do końca okresu sprawozdawczego;
 - 8) z bilansem brutto konta syntetyczne, i ich zgodność z kontami analitycznymi; w tym celu należy zażądać przedłożenia do wglądu kont syntetycznych i analitycznych dowolnych rozdziałów za dany okres.
3. Badanie zgodności na kontach syntetycznych i analitycznych powinno być w ten sposób rozłożone w czasie, ażeby centralny zarząd co najmniej raz w roku mógł przeprowadzić kontrole wszystkich kont syntetycznych i analitycznych.
 4. W razie stwierdzenia niezgodności zapisów kont syntetycznych z bilansem brutto lub danych ujętych na kontach analitycznych z danymi kont syntetycznych, pracownik przyjmujący bilans, odmówi przyjęcia sprawozdania i zażąda dokonania poprawek w określonym terminie.
 5. Centralne zarządy powinny dopilnować, ażeby poszczególne jednostki samodzielnie bilansujące, przystąpiły niezwłocznie do likwidowania zaległości w rozliczaniu budów zakończonych w latach ubiegłych i w roku bieżącym.
 6. Centralne zarządy powinny sprawdzić czy dzienniki i konta za lata ubiegłe zostały zamknięte, oprawione i przekazane do archiwum.
 7. Przy przyjęciu sprawozdania finansowego w każdym kwartale należy sporządzić protokół zawierający przy najmniej następujące dane:
 - 1) nazwę jednostki samodzielnie bilansującej,
 - 2) nazwę jednostki nadrzędnej,
 - 3) imię, nazwisko i stanowisko pracownika składającego sprawozdanie,
 - 4) imię, nazwisko i stanowisko pracownika przyjmującego sprawozdanie,
 - 5) stwierdzenie usterek i uchybień,
 - 6) wydane zalecenia i termin ich realizacji,
 - 7) datę sporządzenia protokołu,
 - 8) podpisy osób składających i przyjmujących sprawozdanie.

Protokół bez względu na to, czy sprawozdanie zostało przyjęte bez zastrzeżeń, czy też należy dokonać w nim poprawek, powinien być sporządzony w 3-ech egzemplarzach, z których jeden egzemplarz otrzyma jednostka składająca bilans, drugi egzemplarz jednostka przyjmująca sprawozdanie, trzeci egzemplarz zostaje przez centralny zarząd złożony do Departamentu Księgowości łącznie z bilansem zbiorczym.

Dyrektor Departamentu T. Wiśniewski

KOMUNIKAT I

W Monitorze Polskim ogłoszono:

W Nr A-73 z 8.VIII.53 r. poz. 876 zarządzenie Przewodniczącego PKPG z 26.VI.53 r. w sprawie równomiernego wydawania węgla deputatowego.

poz. 877 zarządzenie Ministra Finansów z 9.VI.53 r. w sprawie ustalania wykazów dysponentów kredytów budżetowych.

poz. 878 zarządzenie Ministra Finansów z 28.VII.53 r. w sprawie księgowego ujęcia zmian organizacyjnych w jednostkach nadzoru inwestycyjnego.

poz. 880 instrukcję Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 13.VII.53 r. w sprawie zasad wypłaty dodatku mlecznego do zasiłku rodzinnego.

W Nr A-74 z 12.VIII.53 r. poz. 887 zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 29.VII.53 r. zmieniające zarządzenie z 21.II.49 r. w sprawie ustalenia wysokości zarobku stanowiącego najniższą podstawę wymiaru świadczeń i składek ubezpieczeniowych.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Warszawa, Plac Dzierżyńskiego 3/5.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V oddział miejski, Warszawa, Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378 — 412 — 18 część 25, dział 5 rozdział 17, wpływy z wydawnictw. —

Cena 1 zł.

W Nr A-75 z 20.VIII.53 r. poz. 895 uchwałę Rady Ministrów Nr 574 z 1.VIII.53 r. w sprawie kontroli wykorzystania lokali mieszkalnych.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 176

z dnia 23.VII.53 r. L. dz.: GM 3/5940/53 o zmianie zarządzenia z dnia 12.XI.1952 r. L. dz.: GM 3/9234/52 w sprawie postępowania z pismami tajnymi.

Zarządzenie Ministra Nr 177

z dnia 27.VIII.53 r. L. dz.: DXIII 3/7041/53 w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w Biurze Konstrukcyjno-Technologicznym Sprzętu Budownictwa Miejskiego.

Zarządzenie Ministra Nr 178

z dnia 28.VIII.53 r. L. dz.: DIV 105/11/53 w sprawie opracowania projektu preliminarza budżetowego na 1954 r.

Zarządzenie Ministra Nr 203

z dnia 26.VIII.53 r. L. dz.: DVIII 3/3079/53 w sprawie wprowadzenia tymczasowej ramowej instrukcji działalności energetyka w przedsiębiorstwie budowlanym.

Zarządzenie Ministra Nr 204

z dnia 27.VIII.53 r. L. dz.: DI/5/53 w sprawie kontroli kształtowania się kosztów własnych na wybranych obiektach w 1953 r.

Zarządzenie Ministra Nr 206

z dnia 3.IX.53 r. L. dz.: DIII/2/14917/53 w sprawie zatwierdzenia kierownictwa oddziałów zaopatrzenia robotniczego przez Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego.

Zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli i Ministerstwa Przemysłowego

z dnia 13.VI.53 r. w sprawie zatwierdzenia wydania III-go Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych na 1950 r. wydawnictwa Ministerstwa Budownictwa Nr 42 przejrzanego, poprawionego i uzupełnionego, część I.

Zarządzenie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli i Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych

z dnia 29.VIII.53 znak DII/2/2920/ w sprawie terminowego wykonania robót inwestycyjnych w Pińczowskich Zakładach Kamienia Budowlanego.

Instrukcja Ministra Nr 2

z dnia 29.VII.53 r. L. dz. ZZR/WR-III/11/53 w sprawie prowadzenia ewidencji i znakowania inwentarza żywego w gospodarstwach rolnych oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Okólnik Ministra Nr 48

z dnia 24.VIII.53 r. L. dz.: DI/2/5034/53 w sprawie zmian terminów rejestracji i zlecenia robót budowlano-montażowych na 1954 r. przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR”.

Okólnik Ministra Nr 49

z dnia 24.VIII.53 r. L. dz.: CZZ/2/26076/53 w sprawie zaewidencjonowania stałych magazynów należących do przedsiębiorstw budownictwa miejskiego.

Okólnik Ministra Nr 50

z dnia 31.VIII.53 r. L. dz.: CZZ/37/27161/53 w sprawie planowych dostaw surowców wtórnych żelaza i stali oraz metali nieżelaznych w III i IV kw. 1953 r.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 82

z dnia 24.VIII.53 r. L. dz.: GM/2/8591/53 w sprawie powiadomienia o terminach i miejscu odbioru ostatecznego robót budowlanych i instalacyjnych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 85

z dnia 29.VIII.53 r. L. dz.: WS3-4695/53 w sprawie nowego trybu zaopatrywania się w znaczki pocztowe do opłaty listów i kartek urzędowych.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 86

z dnia 4.IX.53 r. L. dz.: XIII/2/8062/53 w sprawie ratyfikacji robotników wykonujących roboty nie objęte Taryfikatorem Kwalifikacyjnym Robotników Budowlano-Montażowych.

ODBIORCA:

Opłata uiszczona ryczałtem.

Bibl. Jsg.